2e druk - verbeterde versie, paar teksten bijgewerkt

Nummer 18 Zomer 2008

DIRECTE ACTIE!

Blad van de Anarchistische Groep Amsterdam & Uyje Bond

De strijd blijft door gaan, Tot elke cel leeg is!

www.agamsterdam.wordpress.com

Verschijnt wanneer het uitkomt!

Redactioneel!

**Gegroet mensen, we hebben erg ons best gedaan om deze nieuwe Directe Actie er uit te persen. Als deadline hadden we de Pinksterlanddagen voor ogen, en het is gelukt !!!
Ook voor de AGA is en blijft de PL een belangrijke bijeenkomst. Sterker nog, mischien had de AGA niet bestaan zonder PL, dus bij deze gefeliciteerd.**

Terug naar de stad waar we vandaan komen. We kunnen ons al niet eens meer herinneren wanneer de laatste Directe Actie is uitgekomen en er zijn dus weer de nodige dingen gebeurd. De Partij Voor de Vrijheid vindt dat we (de AGA) verboden moeten worden omdat er een poster is gemaakt die niet in hun vrijheid past. Volgende poster zullen we Mohammeds hoofd laten ontploffen, of we hangen een christusfiguur met spijkers dwars door z'n handen aan een kruis. Kijken wat ze daarop te zeggen hebben. Verder zullen we er maar niet te veel woorden aan vuilmaken. Het feessie waar de poster voor was gemaakt, was in elk geval erg gezellig en we hebben aardig wat poen binnen gehaald. Het was immers een benefiet.

De internationale kraakdagen waren ook in Amsterdam een succes, hierbij hulde aan alle mensen die van zich lieten horen. De Reclaim the Streets demo was echt goed, de perswoordvoerder van de politie sprak over een rustig verlopen demo! Vreemd, enkele stillen werden voledig weggegooid waarvan er een duidelijk gewond moest afdruipen. Een beetje raar natuurlijk dat de smeris beweert dat er niks gebeurd is, terwijl ze meestal verhalen verzinnen waar Nostradamus nog een puntje aan zou kunnen zuigen. Enkel 3 maanden geleden flipte de smeris volledig uit bij de uiterst succesvolle herkraak van de Spuistraat, er waren zogenaamd ijzeren moeren met katapults op de smeris geschoten. Dit was bijna moord volgens de smeris, maar ze deden niks. Geen inval in de Vrankrijk of iets dergelijks. Misschien had het iets te maken met hun topoverleg met minister Ter Horst over hun CAO. Ze wouden laten zien dat ze zielig zijn en toch echt meer moeten verdienen. Jullie hoeven niet te liegen hoor, jullie zijn sowieso wel zielig. Maar goed, het is natuurlijk hartstikke goed dat mensen zich tegen de smeris verzetten als ze proberen een van je maten op te pakken. In de rest van het land lieten ook krakers van zich horen en internationaal was er ook veel te beleven, verderop in dit nummer meer daarover.

Deze korte politieke inleiding vind ik van belang, omdat ik jullie hier en vandaag wil zeggen dat ons politieke werk en onze politieke doelstellingen zich niet beperken tot een vraagstuk van `mensenrechten'. Tegen de bajes en gevangenschap in het algemeen en tegen isolatie en marteling in het bijzonder te zijn, betekent de `strijd tegen het geheel' aan te binden, in dit systeem waarin we allemaal op de één of andere wijze gevangenen zijn. Wanneer sommigen onder ons zich aaneensluiten in de strijd tegen de bajessen en het daarmee samenhangende subcultuur, dan niet omdat we `humanere' bajessen willen. Een bajes kan nooit humaan zijn, net zo min als slavernij of tirannie menselijk kan zijn. De analyse van dit deel van het systeem doet ons de samenleving waarin wij leven beter begrijpen. De bajessen zijn immers een kleine afspiegeling van al de heersende waarden en de `werktuigen', die ingezet worden om de levenslust en het verzet van degenen die het wagen in opstand te komen, te breken, ongeacht of het nu politieke of sociale gevangenen betreft.Het blootleggen van en protesteren tegen deze systemen van verwoesting en marteling, zoals FIES in Spanje, 41bis in Italië, isloatiehechtenis en veiligheidsdetentie in Duitsland, QHS in Frankrijk of de type-F bajessen in Turkije, kan de leugen van de zogenaamde `mensenrechten' in de zogenaamde `democratische' landen ontmaskeren.
En wij, proletariërs – met of zonder klassebewustzijn – wij die overwegend uitgesloten zijn, kunnen er nooit zeker van zijn dat we ons niet op een dag ineens zelf in zo'n cel bevinden. Dat is het zwaard van Damocles dat dreigend boven onze hoofden hangt.

En ja, wij moeten ons organiseren, want we hebben gemeenschappelijke belangen, dwars door alle muren, grenzen en ideologieën, die ons scheiden, heen. Een voorbeeld voor hetgeen ik beschrijf , kunnen we hier en nu tijdens deze bijeenkomst zien: Pastora, een arbeidster en sociaal strijdster, samen met een Baskische anti-bajes activiste, een Baskische kraker, een Duitse autonoom en ik, een Galicische, anarchistische gevangene in Duitsland. Gezamenlijk, ongeacht de verschillen die er tussen ons zouden kunnen bestaan, hebben we een strijdmoment gecreëerd, verenigd door onze nabijheid en samengekomen rondom enkele vraagstukken die wij in het algemeen overal van groot belang vinden.
(gaat verder op blz 4)

Inhoud nummer

De lawaaidemo die anders verliep

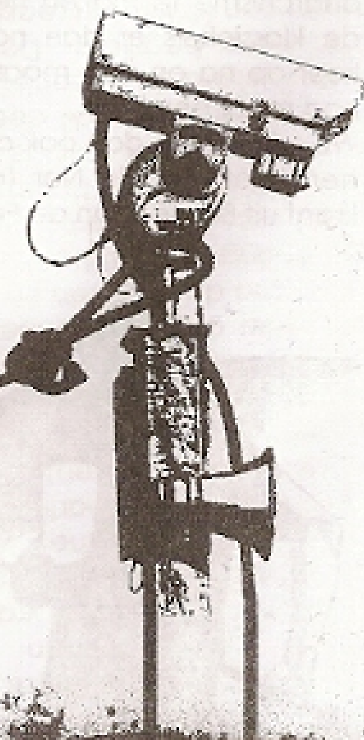
En de strijd van mensen zonder papieren.

Op woensdag 16 januari 2008 is de NN-ster vrijgelaten uit de Schiphel-bajes. Zij heeft 3 maanden in vreemdelingendetentie gezeten nadat ze in Amsterdam was opgepakt bij de ontruiming van het Damrak 16. Op oudjaarsdag zou er door vrienden en vriendinnen een solidaire lawaaidemonstratie worden gehouden bij de Schiphol-bajes waar zij zat. Dit ging niet door omdat de klotesmeris van Zaanstad de hele bus oppakte waar men in zat. Dit gebeurde bij de bajesboten in Zaandam waar ondertussen al honderden mensen gevangen zitten. Er werden 28 personen opgepakt op gronden van vernieling van het hek bij de bajesboten, dat dit een kul argument is komen we later op terug.

Vervolgens werd er naar een soort strafexpeditie van de smeris van Zaanstad besloten om iedereen in de nacht over te brengen naar de Schiphol-vreemdelingenbajes. Daar heeft men drie dagen gezeten en toen werd men in kleine groepjes gedumpt in de weilanden tussen Amsterdam en Schiphol, zonder dagvaarding of aanklacht, men had dus niks.

Toen iedereen vrij was kwammen de verhalen, een persoon arm uit de kom en een persoon scheur in bovenkaak nadat men de persoon met hoofd tegen de muur had geslagen op het smerisbureau in Zaandijk.

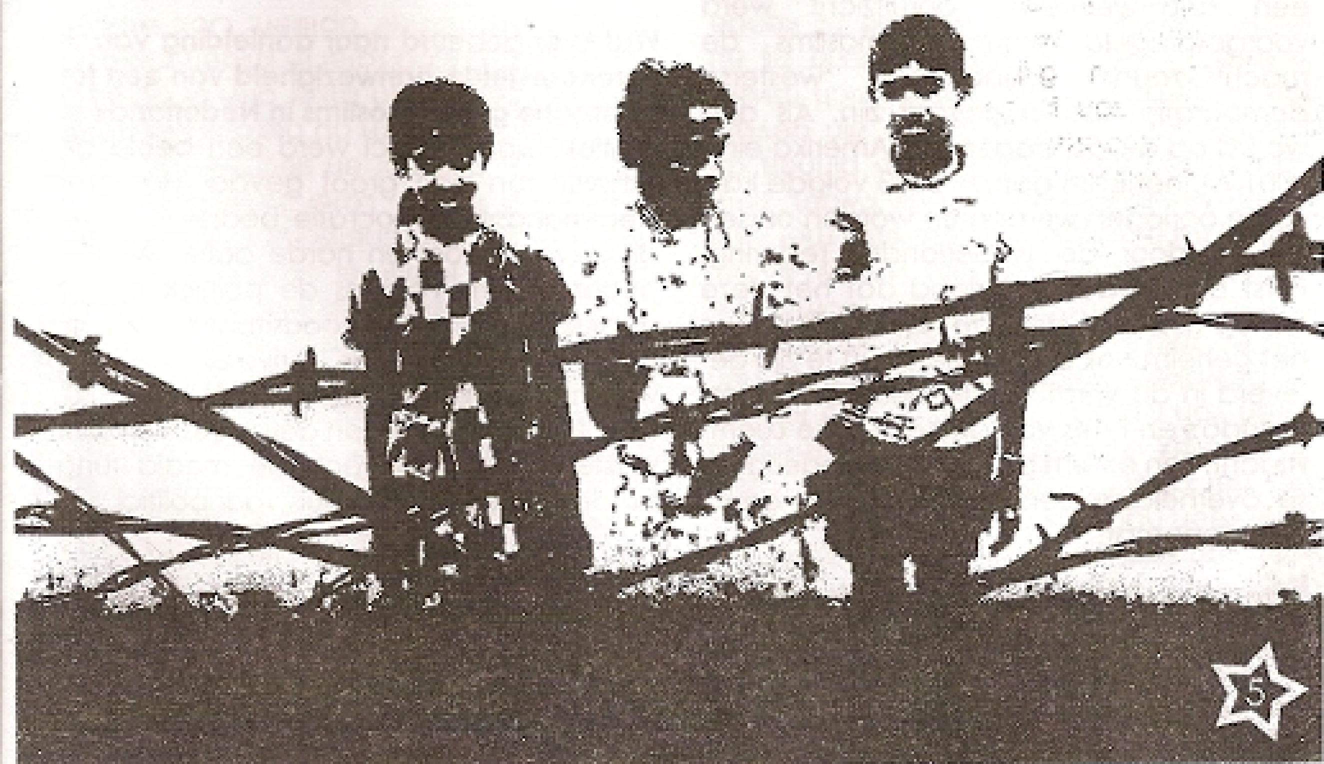
Meerdere personen werd voor drie dagen medicijnen onthouden terwijl men die wel bij zich had en zo levensbedrijgende situaties ontstonden. Drie personen werden drie dagen in de isoleer geplaatst. Meerdere personen hebben klappen, schoppen en zeer pijnlijke hand-/nekgrepen ondervonden. Als alles gaat volgens plan dan wordt er een rechtszaak tegen de smeris van Zaandam voorbereid, ook is er een bundeling persoonlijke verhalen gemaakt. Tuurlijk moet je hier niet te veel van verwachten maar mischien gaat het iets van inzicht geven in de vuile keuken van de smeris van Zaandam.

Dat het zo gegaan is, zou simpel te verklaren kunnen zijn, de smeris heeft bijvoorbeeld van de burgermeester van Zaandam instructies gekregen om ieder protest bij de bajesboten keihard aan te pakken, de smeris doet dit graag nadat men landelijk voor lul stond bij een eerdere actie op dezelfde plek, namelijk de onthekkingsactie in april 2007 door Migranten Welkom. Wij zijn niet geshockt dat de smeris zo heeft gehandeld, het is duidelijk dat de smeris niet je beste kameraad is, hij/zij is namelijk de vijand, zij zijn de uitvoerende van de overheid, landelijk en lokaal. Ondertussen hebben er alweer vele acties in 2008 plaatsgevonden rond vreemdelingenbajessen, van lawaaidemo's tot betere acties als het lek steken van banden van arrestantenbusjes van de DJI bij Kamp Zeist en het op zeer grote schaal verspreiden van een informatiekrant rondom Kamp Zeist. Toch lukt het in het huidige politieke klimaat niet om een factor van militant verzet te worden.

Nadat door het nieuwe kabinet een "generaal pardon" is ingesteld en de verfoeide Rita Verdonk niks meer met uitvoerend beleid te maken heeft, is het wel heel erg stil bij de Van Hartepardonnen en andere linksige NGO-achtigen. Ja, de PVDA zit weer in het zadel was dat wat men wou? Blijkbaar wel. Men is zich ook niet meer op de overheid aan het richten maar op Wilders en Rita, wat echt totaal belachelijk is. Onder het motto kijk eens hoe erg zij zijn, worden er via de achterdeur honderden mensen door razzias, klopjachten e.d. het land uit gepleurd nadat zij eerst in een hotel van beton en prikkeldraad een "uitburgercursis" hebben mogen volgen. Het zou misschien een idee wezen om meer te richten op de structuur van het opsporen, opjagen en uitsluiten van mensen. De controlesystemen en -mechanismen analyseren en aanpakken. Denk bijvoorbeeld aan het saboteren van camera's, het hinderlijk aanwezig zijn met b.v. megafoon bij controles in de openbare ruimte. Laten we daar een keer op terugkomen, misschien op papier en anders wel een keer op straat.

Burgers bang, Regering blij.

Hoe moslimsterrorisme wordt ingezet door de staat om controle en repressie te verhogen.

De huidige Nederlandse politiek wordt beheerst door het codewoord moslimterrorisme. Wetten worden veranderd, burgerrechten worden geschonden en verboden worden doorgevoerd. Toch kennen wij geen moslimterrorisme in Nederland. Een kort onderzoekje naar het hoe en waarom van de bestaande moslimpolitiek.

Het begin van 'moslimterrorisme'.

Sinds 11 september 2001 wordt er in de politieke en publieke ruimte over moslimterroristen gepraat. Vanaf die datum ontwikkelde het discours waarin burgers een angstwekkend vooruitzicht werd voorgespiegeld wanneer moslims de macht zouden grijpen. De 'westerse democratie' zou in gevaar zijn. Als antwoord op de aanslagen viel Amerika eind 2001 Afghanistan aan. In 2003 volgde Irak. Beide oorlogen werden en worden ondersteund door de Nederlandse regering. Eerst beweerde Nederland dat het deze oorlog 'politiek' steunde, later bleek er in het geheim ook praktische steun te zijn geleverd in de vorm van Nederlandse commando's en F-16s van de Koninklijke Luchtmacht. Een enorm budget van Nederlandse overheidsgelden wordt in deze oorlogen gepompt.

Wie zijn de Nederlandse moslimterroristen?

Niet alleen in verre landen zouden er moslimterroristen bestaan. We hadden ze ook in Nederland. De groep mensen die door de Nederlandse staat naar voren werd geschoven als een georganiseerde groep moslims met als doel terroristische aanslagen te plegen, was de Hofstadgroep. Een van de personen die bij deze groep zou hebben gehoord, was Mohammed B. Zoals bekend heeft hij Theo van Gogh vermoord. Na deze moord is de gehele groep mensen opgepakt en voor verschillende periodes opgesloten.

Wat is er gebeurd naar aanleiding van de veronderstelde aanwezigheid van een terroristische groep moslims in Nederland?

Politiek: Door politici werd een beeld geschetst van een groot gevaar dat onze Nederlandse democratie bedreigt. Tegen dit gevaar moesten harde acties worden ondernomen. Volgens de politiek was er sprake van een noodsituatie, waarin burgerrechten (zoals privacy) moeten wijken voor het nationale welzijn.

Pers: In de pers werden dergelijke verhalen versterkt en uitvergroot. De media fungeerden als een spreekbuis voor politici.

Via kranten, bladen, tv en internet werd de laatste jaren het beeld geconstrueerd van een situatie die 'uit de hand loopt', en een gevaar vormt voor de westerse samenleving en vrijheden.
Juridisch: Vanwege de noodsituatie die ons land bedreigde, begonnen politici initiatief te nemen wetten te veranderen. Beweerd werd dat dankzij de bescherming van burgerrechten, de strijd tegen het moslimterrorisme gefrustreerd werd. Voor ieders veiligheid moesten de Nederlandse burgers een stukje van hun rechten inleveren. Hier volgt slechts een klein aantal voorbeelden van wetten die veranderd zijn naar aanleiding van de strijd tegen het terrorisme.

1.
Wet op de identificatieplicht, (29.218). Plicht tot het dragen en tonen van een geldig identiteitsbewijs voor personen die in Nederland verblijven. Aangenomen in 2003.

2.
Verruiming mogelijkheden tot opsporing en vervolging van terroristische misdrijven (30.164). Dit voorstel verruimt de mogelijkheden voor politie en justitie om ter voorkoming van terroristische aanslagen in een zo vroeg mogelijk stadium op te treden. Met dit voorstel kan de overheid sneller optreden bij grote dreiging van terrorisme. Voor inzet van bijzondere opsporingsbevoegdheden bij terrorisme is niet langer een redelijk vermoeden van een strafbaar feit nodig. Aanwijzingen zijn voldoende. Aangenomen in mei 2006.

3.
Verbetering mogelijkheden voor de inlichtingen- en veiligheidsdiensten om onderzoek te doen naar en maatregelen te nemen tegen terroristische en andere gevaren met betrekking tot de nationale veiligheid (30.553) Het betreft onder meer de invoering van een verplichting tot gegevensverstrekking en de beschikbaarstelling van geautomatiseerde gegevensbestanden. De voorstellen beogen bij te dragen aan de vergroting van de doelmatigheid en doeltreffendheid van de uitvoering van de taken van de Algemene Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (AIVD) en de Militaire Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (MIVD). Aangenomen oktober 2007.

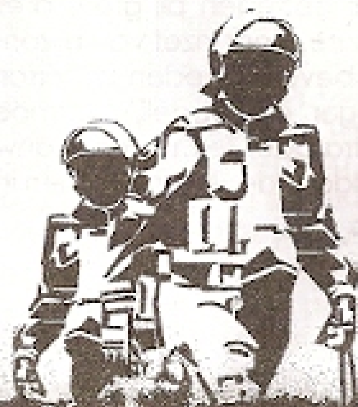
Hoewel dit slechts een greep is uit de vele voorbeelden, kunnen hieruit een aantal conclusies getrokken worden. Ten eerste is de staatscontrole op persoonlijke gegevens verscherpt en heeft de staat haar mogelijkheden tot controle enorm verruimt. Alle gegevens mogen worden gecontroleerd en de geheime diensten hebben veel meer mogelijkheden gekregen. Ten tweede hoeft de staat arrestaties niet meer te verantwoorden met een verdenking (of zelfs maar een vermoeden) van een strafbaar feit. 'Aanwijzingen' zijn tegenwoordig genoeg. Dit betekent dat elk individu elk moment opgepakt kan worden zonder dat de staat een onderbouwde reden hoeft te geven. **Z.O.Z. >>**

>>
Niet alleen de mogelijkheden tot arrestatie zijn vergroot, ook voor de vervolging heeft de staat zichzelf nog meer rechten toegekend. Zo mogen de processtukken voor langere tijd onthouden worden, waardoor de voorlopige hechtenis (normaal gesproken maximaal 90 dagen) verlengt is tot 2 jaar. Kortom, bij een vaag vermoeden zonder daadwerkelijke verdenking mag een verdachte zonder inhoudelijk proces 2 jaar worden vastgezet.
Het einde van de veranderingen van wetten is nog niet in zicht. Sterker nog, het lijkt erop alsof men pas begonnen is. Zo wordt overwogen personen 'die aanzetten tot haat of geweld' makkelijker uit hun beroep te zetten. Ook onderzoekt het kabinet de mogelijkheid 'het verheerlijken of goedpraten van ernstige misdrijven' strafbaar te stellen. Het schrijven van dit artikel dat je nu aan het lezen bent zou daarom ook strafbaar gesteld kunnen worden.

Hoe werd de Hofstadgroep juridisch beoordeeld?
Drie en een half jaar lang hebben we te horen gekregen dat de Hofstadgroep een terreurgroep was van radicale moslimfundamentalisten die het doel hadden aanslagen te plegen en mensen te vermoorden. Recentelijk is echter uitspraak gedaan door het Haagse gerechtshof dat de Hofstadgroep geen terroristische organisatie is (geen sprake van een criminele organisatie met een crimineel oogmerk). Nu is het niet zo dat wij als anarchisten veel waarde hechten aan het oordeel van de rechterlijke macht. Deze wordt immers primair ingezet voor de verdediging van de belangen van de heersende klasse.
Het belang van deze gerechtelijke uitspraak, echter, ligt in de inzage die ze geeft in het doel van politici.
Je zou namelijk denken dat we nu opgelucht kunnen ademhalen, er is geen moslimterroristische organisatie in Nederland! Bovendien kunnen de antiterreurwetten ongedaan gemaakt worden. Het tegenovergestelde van de boodschap van de politici. Onder andere het CDA en de VVD waren ontstemd over de uitspraak. In plaats van te erkennen dat de Hofstadgroep geen terroristische organisatie is, bepleitten CDA en VVD een aanscherping van de antiterrorisme-wetgeving. Een dergelijke reactie toont aan dat de regeringspartijen niet de intentie hebben feitelijke informatie te laten toetsen door een rechter, maar juist de moslimsterrorisme-fictie in stand willen houden.

Waarom wil de overheid koste wat kost de angst voor moslimterroristen hooghouden?
In een samenleving die in angst verkeerd kunnen politici zichzelf en hun instituten opwerpen als beschermers van het volk. Het is nodig dat de burgers dusdanig geloven in het daadwerkelijke gevaar dat men de overheid volledig vertrouwd en zelfs blij is dat men een dergelijke bescherming mag genieten. Het gevoel van angst moet zo diep geworteld zitten dat men bereid is basale mensenrechten op te geven wanneer dit ten goede kan komen aan een 'veilige situatie'.

Ook moeten de vele miljoenen die uitgegeven worden aan een oorlog in het Midden-Oosten gelegitimeerd worden naar de mensen toe. Het klinkt niet echt lekker om te zeggen dat het doel van de oorlog is het verkrijgen van de macht over een land met grote olievoorraden.
Het creëren van een angstsfeer is in geen geval iets nieuws. Deze tactiek wordt al jarenlang toegepast. Denk bijvoorbeeld aan de "Red Scare" in Amerika. Daar werd de angst voor de communisten na de Russische Revolutie en in de jaren vijftig dusdanig aangezwengeld en uitgebuit om allerlei wetten te introduceren en ongewenste mensen te doen zwijgen en verwijderen.
Een van de kenmerken van deze tactiek is het kiezen van een geschikte groep mensen om het project mee in gang te zetten. Dit moet een groep mensen zijn wiens belevingswereld ver afstaat van de mensen in het betreffende land. Een groep tegen wie al veel vooroordelen heersen die makkelijk kunnen worden versterkt. Waren dit in het geval van de Red Scare de communisten, nu heeft men voor de moslims gekozen.
Om kort te gaan, een overheid profiteert van een algeheel klimaat van angst. Om dit klimaat in stand te houden en te voeden, zal ze er alles aan doen om angstsituaties op te blazen en gecontroleerd te laten uitgroeien.

Samenvattend...
Binnen de periode van angst wordt het juridische systeem omgevormd en worden militaire operaties uitgevoerd. Dat (jaren later) bekend wordt dat de reden van deze aanpassingen en interventies gefingeerd was, maakt de overheid niets uit. Immers, het kwaad is al geschied. Ten eerste heeft de militaire interventie al plaatsgehad en heeft de Nederlandse staat al meegeholpen aan het vermoorden van vele duizenden burgers in Irak en Afghanistan. Ten tweede zien we dat de omvorming van het juridische systeem een vergevorderd project is.
Nadat deze projecten voltooid zijn, zal de nadruk op moslims komen te vervallen. Dan zal blijken dat zij slechts werden ingezet om publieke steun te genereren op racistische gronden voor de betreffende projecten. Daarna zullen de omgevormde en nieuw bedachte wetten worden ingezet om de repressie te verhogen tegen iedereen die een kritisch geluid tegen dat systeem zal uiten. Zo zien we maar weer eens dat de staat ons niet wil beschermen, maar valse voorwendselen aanwendt om ons te onderdrukken, te controleren en te gebruiken.

First they came for the Muslims,
and I did not speak out -
because I was not a Muslim.
(....)
Then they came for me,
and there was no one left to
speak up for me.

Verslag:

van de internationale kraakdagen die gehouden werden in de hele wereld.

Van 11 tot 13 april 2008 werden in vele Europese landen (maar zelfs ook in Israël, Nieuw Zeeland of in Verenigde Staten) acties gehouden voor de ondersteuning en het behoud van het kraken en autonome centra. Het doel van dit internationale initiatief was de kraak- en autonome beweging meer voor het licht te brengen, de ondersteuning van de bedreigde kraakpanden (Kopenhagen, Berlijn, Poznañuc1...) en de kritiek op de huidige repressie vanuit de politiek, de woningnood en slechte huisvesting-beleid onder de aandacht te brengen, maar ook het verzet tegen winstmakerij onder de beschermende hand van de wet op het privébezit.

Er waren zowel de aangekondigde acties – demonstraties, straatfeesten, het vertonen van films, workshops en discussies - als acties die niet aangekondigd waren – kraken, eenmalige autonome zones, spontane demonstraties etc. Sommige initiatieven werden door de smeris verstoord, bijv. het gekraakte pand in het centrum van Wenen is gelijk ontruimd, andere initiatieven voor het creëren van autonome centra zijn met succes geslaagd (in het centrum van Jokikatu in Finland, heeft het stadsbestuur de actie goedgekeurd). In ieder geval zijn er tijdelijk (hopelijk voor lange tijd) plekken ontstaan waar nieuwe projecten zich zullen ontwikkelen: het huis in Shoreditch in Londen of het herkraakte Toboggan in Dijon in Frankrijk.

Er waren ook speciale acties georganiseerd zoals het creëren van een autonoom centrum onder een parachute in Baltimore of het kraken van een piratenboot in Göteborg in Zweden.In Kopenhagen is een stuk grond gekraakt, het afval is opgeruimd en binnen een mum van tijd is er een tuin ontstaan, die door de buren met blijheid werd ontvangen. Ook in Reading werd een heropende openbare tuin door buren positief ontvangen ook al protesteerde de gemeente.Er waren spandoeken uit vele lege huizen gehangen onder andere in Barcelona, Praag en Budapest. Sommige van deze huizen waren nog kort geleden gekraakt, nu is het gapende leegstand en zijn ze getuigen van leugenachtige voorwendselen om functionerende centra te ontruimen of niet te accepteren dat er alternatieve manieren van samenleven in de maatschappij mogelijk zijn. In Londen en Leeds waren er zelfs kraakmakelaardijen gemaakt, die de foto's van de leegstaande huizen, die kraakbaar waren, ophingen en adviezen gaven over het kraken.In Groot-Brittannië is een krantje Mesho uitgegeven en duizenden exemplaren werden tijdens demonstraties in Londen, Manchester, Bristol uitgedeeld, zelfs tijdens een fietswedstrijd in Rotterdam. Andere collectieven hebben kleine brochures in Wit-russisch, Tsjechisch en Engels uitgegeven. Alternatieve radiozenders hebben programma's uitgezonden over de thema's van de internationale actiedagen, gesprekken met krakers en activisten, er werden verslagen van de lopende acties gegeven en in sommige steden in Duitsland werd Radioballet georganiseerd.

Een paar duizend mensen namen deel aan deze internationale dagen. De meeste acties verliepen rustig en zonder problemen maar er waren ook steden waar activisten gecontroleerd werden en waar de smeris een aanleiding vond om een actie te verbieden of met het geweld te onderdrukken. Een paar mensen zijn daarbij voor korte duur gearresteerd. Deze repressie wordt niet geaccepteerd en de manier waarop een nieuw autonoom centrum in Wenen vernietigd werd, getuigt alleen weer van het onbegrip en de grofheid waarmee de meeste autoriteiten met dergelijke activiteiten omgaan. De grootste deelname aan de acties was in Duitsland, Oostenrijk en Groot-Brittannië. In Oost-Europa, waar de kraakbeweging heel klein is, waren de acties in Litouwen, Hongarije, Polen en Wit-Rusland. In Tsjechië, in Praag, was een straatfeest, daarna squattekk en een nieuw gekraakt pand Viktoria (Ropnice, niet ver van Čský Těuc1šin) heeft voor deze actiedagen zijn eerste openbare activiteit georganiseerd, maar de smeris heeft deze actie snel beëindigd. Deze internationale kraak- en actiedagen waren in vele opzichten inspirerend en leerzaam.

Ze hebben het tekort aan de autonome centra, die buiten het overal aanwezige en beperkende kapitalistische systeem werken, onder de aandacht gebracht. En ze lieten zien dat het mogelijk is om verlaten huizen een nieuw leven te schenken; waarop deze huizen en wij volgens hun wet geen recht hebben. Alsof ze alleen zouden mogen toebehoren aan stilte en leegstand.... We willen niet dat vrije ruimtes verdwijnen of in de kiem worden gesmoord! Sommige kraakpanden worden op dit moment bedreigd en er is een kans dat ze binnenkort ontruimd worden. Vergeet niet dat ze gesteund moeten worden! In Berlijn zullen van 30 mei tot 2 juni actiedagen zijn voor het behoud van lokale kraakpanden, zoals Liebig 34, Rigaer 78 en anderen. Rozbrat in Poznańwordt ook nog steeds bedreigd, zoals ook sociale centra in Londen en in andere steden.
Steun ze!

Politie terroriseert demonstraties van dierenactivisten in Zaandam.

Respect voor Dieren is een groep mensen die uit heel Nederland komt en ook door heel Nederland actie voert.
Wij voeren actie tegen de dierenindustrie en elke vorm van dierenuitbuiting Dit doen wij door mensen te informeren over vegetarisch en veganistisch eten. Bijvoorbeeld door voor supermarkten of slagers te staan en flyers met informatie en heerlijke veganistische hapjes als voorproefje uit te delen. Ook voeren wij actie tegen de bontindustrie waarin dieren worden opgesloten in kleine kooitjes, slecht behandeld worden en vervolgens op een afschuwelijke wijze worden vermoord. Bont is een luxe product en totaal overbodig! Wij vragen winkels om geen bont te verkopen. Doen ze het toch, dan staan wij voor de deur en informeren het winkelend publiek door flyers uit te delen. Ook confronteren wij het winkelend publiek met afbeeldingen van de voor bont gefokte dieren met en zonder vacht. Dit wordt vaak als shockerend ervaren en dat is het ook. Het is shockerend hoe die dieren behandeld worden maar dat laat je niet ophouden door het te negeren. En daarom confronteren wij de mensen er mee.

De dieren voor vermaak. Dieren in dierentuinen en circussen waar mensen naar kunnen kijken en om kunnen lachen. Deze mensen vragen zich helaas te weinig af of deze dieren hier ook plezier in hebben. In bijna alle gevallen zal dit niet zo zijn. Vaak zijn ze niet anders gewend, dat maakt het alleen maar erger. Dat is ook de reden dat wij bij circussen staan, de mensen informeren door flyers uit te delen en ze te vragen om naar een circus zonder dieren te gaan.

Dierenwinkel De Rentenaar geen dierenparadijs! Sinds ongeveer een half jaar is er ook in Zaanstad een groep activisten van Respect voor Dieren actief. Omdat het winter werd, en er veel bont op straat te zien was, organiseerden wij een anti-bontdemonstratie in Zaandam waar veel mensen op af kwamen. Zo is er een beetje een groep ontstaan die vaker voor bontwinkels ging demonstreren, door het winkelend publiek te informeren over de bontindustrie, om Zaandam bontvrij te krijgen.
Alle winkels in Zaandam die bont verkochten, zijn hiermee gestopt op een winkel na: de Rentenaar. De Rentenaar is een dierenwinkel die zich zelf "het Dierenparadijs" noemt. HOE DURVEN ZE?!
Er zitten dieren opgesloten in kleine kooitjes en er worden kattenspeeltjes verkocht die gemaakt zijn van echt bont. DOOIE DIEREN DUS! De dieren die er in kleine hokjes aan de klanten getoond worden zijn vaak nog jong en hebben geen beschutting, behalve dan bij elkaar.

Er zijn constant vreemde mensen die naar ze kijken en er is geen moeder bij die ze opvoedt of kan beschermen. De dieren zitten soms dagen achter elkaar in de hokjes en krijgen alleen af en toe voer en water om in leven gehouden te worden. De dieren die hier verkocht worden zijn vaak gestrest en sterven jong. Ook de dierenambulance en de dierenbescherming maken zich zorgen over de praktijken van de Rentenaar. DAT IS DUS ABSOLUUT GEEN DIERENPARADIJS.
Dit is dan ook de reden dat wij nog regelmatig in Zaandam actievoeren bij de Rentenaar. Ook als er circussen met dieren in de buurt zijn staan wij klaar om de mensen te informeren en te vragen om naar een circus te gaan waar geen dieren gebruikt worden.

Onterecht politieoptreden
De laatste tijd worden onze acties echter ongevraagd, vroegtijdig beëindigd door de politie. In het begin kwamen wij er met de politie vaak uit door te praten. Wij demonstreren niet om commerciële maar om politieke redenen en hebben recht op vrijheid van meningsuiting.
Wij melden onze demonstraties meestal niet aan omdat wij het als groep onzin vinden dat je toestemming zou moeten vragen om mensen te informeren en je mening te uiten.

Dit is echter volgens de nationale ombudsman geen reden om een demonstratie te beëindigen tenzij de burgemeester daar bevel toe geeft. Er zijn nu al drie acties geweest waarbij de politie één of meerdere activisten heeft gearresteerd zonder geldige reden. Verder is er iemand buiten een actie om gearresteerd omdat deze persoon foto's maakte. Een van onze activisten is zelfs langdurig achtervolgd na een actie ondanks dat hij weg liep van de demonstratie op het moment dat er politie bij kwam. Tegenwoordig heeft het bijna geen nut meer om met de politie te praten, ze negeren onze politiewoordvoerders en vragen meteen om identificatie. Soms vragen ze nog naar een vergunning maar er bestaat geen vergunning voor demonstreren. Wanneer we dat proberen uit te leggen, en aan de politie vertellen dat ze geen reden hebben om ons weg te sturen, vragen ze ons naar onze identiteit. Deze geven wij niet. Ze hebben echter ook geen reden om ons naar onze identiteit te vragen, toch doen ze dit. Deze laten wij niet zien en vervolgens arresteren ze, soms hardhandig een ieder die ze te pakken krijgen. Nog binnen zes uur wordt iedereen meestal weer zonder boetes vrijgelaten (ze zien zelf ook wel in dat ze ons moeilijk zonder reden vast kunnen houden).Aan dit politiegeweld moet natuurlijk een einde komen, toch is voor ons dit einde nog niet in zicht. We proberen goed beeldmateriaal te verzamelen van hoe de politie met ons omgaat en willen de gemeente Zaanstad hier graag op aanspreken. Hier zijn wij echter nog niet aan toe gekomen. Toch zijn wij niet van plan om op te geven. Wij blijven opkomen voor de dieren, ook wanneer de politie ons tegenwerkt.

Tot elke kooi leeg is!

Voor vragen,info of je wilt mee doen met actie's? mail!
Respect Voor Dieren Zaanstad : respectvoordieren@hotmail.com
Respect Voor Dieren Landelijk : respectvoordieren@yahoo.com

SWOMP?

Het is kraken en niet wildkamperen!

Wat, hoe en waarom een SWOMP?
Neem geen moeite om SWOMP in het woordenboek te vinden. Je vindt het niet, tenminste nog niet. Er wordt aan gewerkt. SWOMP is puur een verzinsel van de krakers en betekent: Slimme Woonwagenbewoners Op Mooie Plekken. Als je door de stad loopt, kom je vast en zeker vele bouwputten tegen waar jaren lang niets gebeurt. Ja, inderdaad, dat is schandalig en dus besloten de krakers uit de Pijp hier iets aan te doen. Een SWOMP actie is een term in de kraakbeweging geworden. Door het plaatsen van een caravan, wordt de grond gekraakt om er weer te kunnen wonen. De eerste bouwput, SWOMP 1 is in 1994 gekraakt en de bewoners hielden het een half jaar vol om de bouwput te bezetten. Toen ze weg moesten en het terrein verlieten, hebben ze nog diezelfde avond een nieuwe bouwput, dus SWOMP 2, gekraakt. Daar bleven ze slecht enkele weken. SWOMP 3 liet even op zich te wachten. Pas vorig jaar in november 2007, besloot Kraakgroep de Pijp de SWOMP-traditie te doen herleven. Na een koude week bezetten, zijn de bewoners 's nachts op slinkse wijze ontruimd. Hier volgt een korte geschiedenis van SWOMPen, waarom SWOMPen en hoe moet je SWOMPen.

Hoe is het allemaal begonnen...
SWOMP 1 en 2
In december 1994 is de eerste SWOMP-actie begonnen, ook wel bekend als "het gat van Bakker". Bakker is een beruchte speculant, die al jaren in Amsterdam actief is. De krakers plaatsten er hun caravan en een paar tenten uit protest tegen de leegstand van de grond en het verdwijnen van sociale huurwoningen in de wijk. Het was tevens een protest tegen de vele "holle kiezen" in de stad, in die tijd bestonden er tientallen bouwputten in de stad en in deze wijk, waarmee jaren niets gebeurde. Maandagavond 1 mei 1995 is echter de gekraakte bouwlocatie door de krakers verlaten. Zij zagen zich hiertoe genoodzaakt door het gebrek aan beroepsmogelijkheden tegen de beslissing van stadsdeel de Pijp dat de locatie, welke al bijna twee jaar onbebouwd was, verlaten diende te worden. De krakers namen op feestelijke wijze afscheid van de bouwput, waar zij bijna een half jaar in enkele woonwagens hadden vertoefd.Nog diezelfde avond voerden de krakers 'Operatie Dessert Storm' (SWOMP 2) uit, waarbij een nieuwe bouwlocatie op de hoek van de Ceintuurbaan/Van Woustraat werd bezet. Direct na de bezetting, gaf de politie te kennen het bouwterrein "met alle middelen nog diezelfde avond te zullen ontruimen". Maar het bleef verder rustig die nacht.De krakers ontstaken een vreugdevuur, dat al snel door de brandweer werd geblust. Ondertussen werd de eerder die avond verlaten bouwput aan de Van der Helstraat/Van Ostadestraat met bouwcontainers afgeschermd in verband met een mogelijke herkraak.

De krakers wilden aanvankelijk met hun wagens net zolang op de bouwlocatie blijven staan, totdat er werkelijk gebouwd ging worden. De krakers stelden het belachelijk te vinden, dat de deelraad sloopvergunningen afgaf voor complete woonblokken, zonder dat men over de benodigde bouwvergunningen beschikte.

SWOMP 3.0

Op zondag 11 november 2007 heeft Kraakgroep de Pijp in samenwerking met actiegroep Woonstrijd! een stuk grond in de Van Ostadestraat in Amsterdam bezet. Het ging om een leegstaand terrein ter hoogte van huisnummers 226-230. Ruim een jaar geleden stonden er nog drie panden met huurders en krakers. Deze panden werden gesloopt en 12 sociale huurwoningen moesten plaatsmaken voor luxe- en dure appartementen van woningbouwcorporatie De Alliantie. Met deze actie protesteerden de krakers tegen de leegstand van de grond, het verdwijnen van sociale huurwoningen en de veryupping van de Pijp. Ook wilden ze benadrukken dat er na de ontruiming en sloop van de kraakpanden in oktober 2006, nog geen steen was gelegd. De discussie rondom slopen zonder bouwvergunning en de afbraak van sociale huisvesting was ruim tien jaar na de eerste actie nog steeds actueel. De krakers hadden vanaf het begin van de bezetting laten weten dat ze vrijwillig zouden vertrekken op het moment dat werd aangetoond dat er met de bouw van 12 sociale huurwoningen werd begonnen.Toen eind 2005 de nummers 228 en 230 van de inmiddels gesloopte panden werden gekraakt was de laatste huurster al jaren verwikkeld in een juridische strijd met de eigenaar.Zij wilde de woningen behouden aangezien was aangetoond dat ze nog minimaal 15 jaar meekonden.

Toch heeft de eigenaar zijn zin gekregen en werden de krakers in 2006 ontruimd. De huurster werd in een noodwoning geplaatst en ze zou begin 2008 een nieuwe woning krijgen in het nog te bouwen blok. De verleende bouwvergunning was een jaar geldig. Een jaar verder was er nog steeds niet begonnen met het bouwen. Wel was er een vergunning aangevraagd om objecten op het stukje braakliggende grond te plaatsen. Hiermee wordt de schijn gewekt dat er met bouw wordt begonnen, zodat ze nog binnen de al verleende bouwvergunning vallen. Het is duidelijk dat de huurster niet begin 2008 in de beloofde nieuwe woning zal kunnen wonen.Na een week van kamperen werd in de nacht van vrijdag op zaterdag de bouwput ontruimd door politie en ME. Aanleiding van de ontruiming was volgens de politie een vechtpartij tussen krakers en voorbijgangers.Die voorbijgangers waren drie dronken yuppenjongens die aan de hekken begonnen te trekken en vernielingen wilden plegen.

Z.O.Z. >>

Er ontstond een vechtpartij verderop in de straat met enkele sympathisanten, waarna de indringers weg zijn gegaan. De smeris had hoogte gekregen van dit opstootje en wilde met honden het terrein op en de bewoners identificeren. De krakers weigerden hen natuurlijk de toegang, waarop de ME er werd bijgehaald. De smeris en justitie hadden dus al snel een dossiertje in elkaar gezet en waren tot het besluit gekomen om te ontruimen, ze wachtten enkel nog op een goedkoop excuus. Dit hadden ze de bewuste vrijdagavond gevonden met een opstootje verderop in de straat. Swomp 3.0 moest maar ontruimd worden en de daar aanwezige krakers aangehouden voor openlijke geweldpleging. Verder kregen ze diefstal van stroom en erfvredebreuk ten laste gelegd. Het bouwterrein werd na de ontruiming nog weken bewaakt door een particulier beveiligingsbedrijf voordat ze uiteindelijk begonnen te bouwen. Nu groeit er een lelijk monster van nieuwbouw in het hartje van de Pijp waar afschuwelijke zombies van yuppen komen wonen.

Protest tegen sloop van sociale huurwoningen

Het idee van SWOMP is ontstaan door vele leegstaande bouwterreinen, waar na de sloop jarenlang niets mee gebeurt. Met SWOMP wordt geprotesteerd tegen sloop voor leegstand.

De huurders moeten vertrekken naar duurdere huurwoningen die zich vaak in de buitenwijken bevinden. De leegstaande panden worden gesloopt om kraak te voorkomen en gekraakte panden worden ontruimd. Dit alles gebeurt om plaats te maken voor luxe appartementen voor rijke yuppen die geen gevoel voor de buurt hebben. Die willen wonen in de A-locatie van de stad Amsterdam en verder interesseert hen niets behalve snel aan veel geld komen. Dat is pas sociaal, zeg! De woningbouwcorporaties die zich nog steeds "sociaal" durven noemen en naar "goed en betaalbaar huren" streven, hebben de kant van rijke yuppen gekozen in plaats van het creëren van voldoende woonruimte voor iedereen. "Weg met die sociale huurwoningen, dat is toch maar de hele tijd gezeik van de huurders. Met luxe appartementen zijn we van het gezeik af en verdienen we snel veel geld." Dat is het ware gezicht van de woningbouwcorporatie, die zo de rol van louche speculanten op zich neemt. En de stadsdelen? Ja, die kijken toe en knikken goedkeurend, geven de sloop- en bouwvergunningen af met gesloten ogen.

Ze kijken toe hoe woningbouwcorporaties huizen laten verkrotten om zo een excuus te hebben voor sloop. Ze kijken toe hoe woningbouwcorporaties de panden, die ze in het verleden voor een prikkie hebben gekregen, voor grof geld verpatsen. Sterker nog, het stadsdeel formuleert zelf het beleid waarbij ze de woningbouwcorporaties hierin ondersteunen en stimuleren. Na de laatste SWOMP-actie heeft het stadsdeel gezegd haar beleid te verbeteren en niet zomaar te slopen, maar we moeten dat eerst nog zien.De volgende kandidaat voor zinloos slopen is het gekraakte blok op de Verbindingstraat. Ook hier worden sociale huurwoningen gesloopt om plaats te maken voor dure appartementen. Er zijn sloop- en bouwvergunningen aangevraagd voor een blok huizen in de straat maar onduidelijk is nog of ze na de sloop meteen zullen beginnen met bouwen.

Als maar die krakers weg zijn en niet terugkomen lijkt het credo te zijn. Maar we zijn niet weg en we zijn ook niet van plan om weg te gaan! We blijven en gaan door met onze strijd tegen dit onrechtvaardige beleid van winstmakende woningbouwcorporaties en luie politici. Het maakt ons alleen maar kwader en sterker waardoor onze SWOMP 4 nog harder en groter zal zijn. Tot snel!!!

Kraakgroep De Pijp

Nog enkele ideeën en tips hoe te SWOMPen:

1: Vind een leegstaand bouwterrein dat meer dan een jaar leegstaat en doe onderzoek naar de eigenaar en de oorzaak van.

2: Regel een caravan, tenten, pallets en houten platen, gereedschap, barricadematериaal, lock-ons en alles wat je nodig hebt als je gaat kamperen.

3: Plan een dag en mobiliseer mensen.

4: Op de dag zelf: breek bouwhekken open en bezet het terrein.

5: Laat de banden van de caravan leeglopen en maak deze op ingenieuze wijze vast aan de bodem, zet de tenten op en bouw huisjes.

6: Laat je niet door smeris intimideren – het is niet wildkamperen maar een legale kraak!

7: Organiseer workshops en nodig de buren uit voor een kopje thee/koffie.

8: Doe de actie bij voorkeur tijdens mooi weer!

9: Regel genoeg bezetters en bewoners, zeker de eerste tijd dat je er zit.

10: ......

Veel plezier met je nieuwe woonterrein!

Waarom geen federatie voor nederlandstalige anarchisten?

Bijdrage van De Nar aan een discussie die niet gevoerd werd

Beste,
Graag laten wij jullie weten dat we niet zullen ingaan op jullie uitnodiging. Nog liever leggen we jullie uit waarom. We doen deze moeite graag omdat we menen dat deze discussie enorm
belangrijk is en steeds opnieuw de kop opsteekt binnen de anti-autoritaire beweging (denk maar aan de discussie tussen Malatesta en Makhno). In de uitnodiging die we toegestuurd kregen, wordt op geen enkel moment beargumenteerd waarom de oprichting van een federatie zich op dit ogenblik opdringt, noch wordt er uitgelegd wat de doelstellingen van een dergelijke federatie zouden kunnen zijn. Wij betwijfelen ten zeerste of deze fundamentele vragen een afdoend antwoord zullen krijgen tijdens het debat hierover (uitgetrokken tijd 15 à 30 min!). We stellen vast dat de initiatiefnemers deze voorafgaande kwestie voor zichzelf uitgeklaard hebben en niet meer ter discussie willen stellen op de dag zelf. Het rigide programma sluit een discussie ten gronde bij voorbaat uit. We leggen uit waarom dit ons niet echt verbaast.Deze voorafgaande vraag is voor ons fundamenteel: een initiatief dat de communicatie tussen verschillende individuen en groepen wil versterken én tegelijkertijd de eigenheid van die individuen en groepen in ere houdt, lijkt ons lovenswaardig. We denken echter niet dat de oprichting van een permanente organisatie hiertoe het geijkte middel is. We worden in deze overtuiging gestaafd door zowel onze persoonlijke als de historische ervaringen van de
anti-autoritaire beweging.

Een syntheseorganisatie (een overkoepelende structuur, met een program, basisprincipes, congressen, secretariaten e.d.) heeft zonder uitzondering de neiging om in de eerste plaats zichzelf in stand te houden. De uitbouw van de organisatie (werving van leden en financieën, uitwerking van de basisprincipes, uitbouw van infrastructuur...) krijgt de bovenhand op het doel waartoe ze in het leven werd geroepen (de verspreiding van de anti-autoritaire opstand, of niet?). Bijgevolg worden ook alle individuen en groepen die ze overkoepelt, ingelijfd in het onderhouden van deze logge structuur, die zichzelf enkel met cijfers voedt (ledenaantallen, geld in het laadje etc.). De energie van deze groepen en individuen wordt volledig geïnvesteerd in de federatie en hun politieke posities en acties worden volledig in het keurslijf van de basisprincipes gedrongen. Op straffe van... uitsluiting? sancties? vingerwijzingen? Naast deze zelfonderhoudende activiteit ontwikkelen dergelijke organisaties met verdachte ijver nog een andere activiteit: het wikken en wegen van alles en iedereen die zich niet in haar ledenbestand bevindt en zich toch anarchist noemt. De FA in Frankrijk mag als voorbeeld dienen: hun congresssen zijn doorgaans publieke inquisities waarop elk ideeëngoed dat tegen de federatiestructuur ijvert, afgedaan wordt als infiltratie, provocatie e.d. De federatie houdt niet enkel zichzelf, maar ook de rechtvaardiging van zichzelf in stand.

Wat staat hier dan tegenover? Als anarchistische individuen staan wij weigerachtig tegenover elke organisatievorm die boven ons uitstijgt; ongeacht of ze de naam staat, vakbond, maatschappij of federatie draagt. Wij verbinden ons met anderen om onze kracht te vergroten, maar van zodra deze verbinding ons niet meer dient, onze kracht niet meer doet toenemen, maar verzwakt of opslorpt, breken we haar op en zoeken naar nieuwe, krachtigere of meer aangepaste formaties.
Daarbij behouden we onze eigen specifieke nadrukken en voorkeuren wat betreft strategieën en ideeën. We kunnen ons verenigen met individuen en groepen (tientallen, honderden, duizenden) rond een bepaald thema, maar het thema, de gedeelde interesse brengt ons samen, niet de vereniging zelf. En als de gezamenlijke kracht die we uit deze vereniging geput hebben wegebt, verdwijnt ook de vereniging, heeft ze opgehouden nuttig te zijn.

Tegenover de organisatie van onze vijanden (de dwingelanden allerhande) stellen wij NIET een gelijkaardige organisatievorm, een afgezwakte, "basisdemocratische" kopie die, uiteindelijk, ten aanzien van haar samenstellende delen (leden) noodzakelijkerwijs ook een instrument van dwang zal worden. We proberen ons liever (met vallen en opstaan) te verenigen op de enige basis die ons verenigbaar lijkt met de anarchistische "ethiek": de vrije vereniging.

Bij wijze van afsluiting zouden we alle groepen en individuen die zich toch verleid zouden voelen door de idee van een federatie een kale reis willen toewensen... en geen teleurstelling, maar de moed en de kracht om door te gaan en de strijd niet uit handen te geven...Aan niemand of niets!

De Nar

